

ДИСТАНЦІЙНІ ДОКТОРАНТИ «НЕВИДИМІ» ДЛЯ УНІВЕРСИТЕТІВ

На сайті Times Higher Education опублікована стаття Джона Росса «Дистанційні докторанти «невидимі» для університетів».

У ній наголошується, що за словами дослідників, для здобуття вищих ступенів люди навчалися дистанційно задовго до Covid, і університетам слід приділяти їм більше уваги. Автор розповідає про випадки пропозицій громадянам від австралійських університетів щодо безкоштовного дистанційного навчання на ступені магістра і доктора. Згідно з попередніми висновками міжнародного дослідницького проєкту, присвяченого досвіду докторантів, які навчаються дистанційно, цей сценарій не такий вже й незвичайний. За результатами опитування, проведеного доктором Макчесні, яка теж починала своє навчання дистанційно, та її колегами в Англії, Південній Африці та Австралії, зібрано відповіді 521 нинішніх і колишніх аспірантів з 42 країн. Воно виявило безліч підходів: від частково онлайн-навчання за два кроки від приймаючого університету до повністю дистанційного навчання на іншому кінці планети. Хоча пандемія змусила людей покинути кампуси, дистанційні докторанти «не були чимось новим». Частина докторантів «завжди» навчалася дистанційно через робочі

обов'язки, турботу про дітей або через значну відстань від своїх університетів. Covid спричинив появу нових практик на багатьох робочих місцях. За поясненням доктора Макчесні. «це відбувається і з докторантами, але це відбувається повільно, тому що докторанти незалежні і... роблять свою справу». Але університети намагаються визнати це явище, що ускладнюється «інституційною інерцією» та відчуттям того, що «докторантські програми завжди виглядали особливим чином». Незважаючи на деякі розчарування, пов'язані з дистанційним навчанням, опитування виявило багато позитивних історій. «Багато докторантів стали студентами дистанційної форми навчання випадково, через Covid, і виявили, що це справді чудово для них». Доктор Макчесні сказала, що її команда відкидає дискурс про дистанційне навчання як «другорядний» варіант. «Ми вважаємо, що це питання слід вирішувати через призму інклюзії та рівності з точки зору належного інституційного забезпечення», – сказала вона. «Фінансові обмеження... обов'язки з догляду, здоров'я і мобільність, стреси, травми – всі ці види досвіду, можливо, особливо широко представлені в суспільстві за межами кампуса. Університети, які бажають брати участь у боротьбі за справедливість у сфері вищої освіти, не можуть не звертати уваги на студентів, що навчаються за межами кампуса». Доктор Макчесні вважає, що пропозиція справді потужного дистанційного шляху до докторантури має бути хорошою маркетинговою можливістю. Є студенти, які хочуть отримати ступінь доктора. Необхідно буди кращими для них, і студенти прийдуть.

Детальніше: <https://is.gd/y66ZpY>, <https://is.gd/fMKBCF>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини

2023-10-03

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів